

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421201400
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1421201400.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Moniky Školníkovej v právnej veci žalobcu: IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s., Trenčianska 56/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 961 929, proti žalovanému: Bratislava - In, a.s., Seberínho 9, 821 03 Bratislava, IČO: 35 772 654, za účasti intervenienta na strane žalobcu: T. Y. Q., naC.. XX.XX.XXXX, H. XX, XXX XX F., zastúpený: RASLEGAL, s. r. o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 855 561, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní intervenienta proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č. k. 14Cb/25/2021 - 260 zo dňa 9.11.2021 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č. k. 14Cb/25/2021 - 260 zo dňa 9.11.2021 potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Výrokom napadnutého uznesenia súd prvej inštancie zastavil konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 25.05.2021 prostredníctvom právneho zástupcu, ktorého na zastupovanie splnomocnil PhDr. Martin Hudec domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Súd pri svojej úradnej činnosti z Obchodného registra SR zistil, že navrhovateľ je akciová spoločnosť, ktorej štatutárnym orgánom je predstavenstvo a spoločnosť zastupuje, koná a podpisuje v jej mene predseda predstavenstva a podpredseda predstavenstva, každý samostatne. Vo veciach nad 331.940,- Eur konajú a podpisujú predseda a podpredseda predstavenstva spoločne. Predseda predstavenstva ku dňu podania návrhu nebol určený a podpredsedom predstavenstva bol Ing. Július Petrenko, a PhDr. Martinovi Hudecovi (žalobcovi) skončila funkcia predsedu predstavenstva ku dňu 05.12.2017. Súd zároveň zo Stanov navrhovateľa čl. XXIII. zistil, že spoločnosť koná prostredníctvom svojich orgánov, alebo zástupcov, prokuristom v prípade, ak mu bola udelená prokúra. Pracovníci spoločnosti sú oprávnení vykonávať právne úkony pre spoločnosť v rozsahu stanovenom organizačným poriadkom a podpisovým poriadkom. Ďalej sa v stanovách uvádza, že spoločnosť zastupuje, koná a podpisuje v jej mene predseda predstavenstva a podpredseda predstavenstva, každý samostatne. Vo veciach nad 331.940,- Eur konajú a podpisujú predseda a podpredseda predstavenstva spoločne.

2. Uznesením č. k. 14Cb/25/2021-232 zo dňa 16.08.2021 prvostupňový súd vyzval žalobcu, aby predložil originál alebo overenú fotokópiu splnomocnenia na zastupovanie žalobcu v predmetnom konaní, ktorým splnomocňuje (ako člen štatutárneho orgánu - predstavenstva) svojho právneho zástupcu na zastupovanie v predmetnom konaní. Na predmetné uznesenie reagoval právny zástupca podaním, doručeným súdu dňa 06.09.2021, pričom plnú moc podpísanú štatutárnym zástupcom žalobcu nedoplnil.

3. Prvostupňový súd v danej právnej veci aplikoval ustanovenie § 20 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 191 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a § 92 ods. 1, § 161 ods.1, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“) a dospel k záveru, že nie sú splnené procesné podmienky konania. Vzhľadom na cit. ust. zákona, ako aj na zistené informácie z Obchodného registra SR a stanov žalobcu mal prvostupňový súd za to, že splnomocnenie advokátovi na zastupovanie žalobcu v konaní nebol oprávnený udeliť za žalobcu PhDr. Martin Hudec, nakoľko nie je štatutárom spoločnosti, predsedom ani podpredsedom predstavenstva žalobcu a zároveň nijako nepreukázal, že by bol za žalobcu oprávnený takto konať (udeliť splnomocnenie na zastupovanie), prípadne bol žalobcom inak poverený na udelenie splnomocnenia. PhDr. Martin Hudec síce uviedol, že má za to, že bol neplatne odvolaný z pozície predsedu predstavenstva a v uvedenej veci sa vedie na OS Bratislava II pod č. k. 25Cb/16/2018 konanie o neplatnosť rozhodnutí valného zhromaždenia, ktoré doposiaľ ale nie je právoplatne skončené. Súd preto vychádzal z aktuálneho stavu ku dňu podania žaloby zo skutočností, že zmena štatutárneho orgánu je účinná odo dňa rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti a má konštitutívne (právtvorné) účinky. Vzhľadom na uvedené prvoinštančný súd ustálil, že PhDr. Martin Hudec nemal oprávnenie za žalobcu na udelenie splnomocnenia právnomu zástupcovi na zastupovanie v konaní a toto splnomocnenie tak udelila za žalobcu neoprávnená osoba. Keďže žalobu podal za žalobcu subjekt, ktorý nemá oprávnenie za neho konať, ide o vadu, ktorá bráni súdu naďalej pokračovať v konaní, preto súd konanie v zmysle § 161 ods. 3 CSP zastavil.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého má žalovaný právo na náhradu trov konania, keďže žalobca zaviniel zastavenie konania (udelil splnomocnenie na zastupovanie v konaní ako odvolaný člen predstavenstva žalobcu). Keďže žalovanému nebola doručená žaloba, trovy mu nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti uvedenému rozhodnutiu podal v mene žalobcu odvolanie právny zástupca na základe udeleného plnomocnenstva udeleného (nezapísaným) štatutárom spoločnosti PhDr. Martinom Hudecom, pričom uviedol, že v prípade, ak by sa odvolací súd s uvedeným nestotožnil, žiada, aby bolo toto odvolanie posúdené ako odvolanie intervenienta PhDr. Martina Hudeca podané so súhlasom žalobcu, za ktorého tento súhlas udelil neplatne odvolaný štatutár PhDr. Martin Hudec (PhDr. Martin Hudec týmto ako predseda predstavenstva žalobcu súhlasí s podaným odvolaním). Odvolanie dôvodil podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) C.s.p. tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. V odvolaní uviedol, že ku skončeniu funkcie PhDr. Martina Hudeca ako štatutára došlo na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti dňa 05.12.2017, ktoré celkom zjavne nebolo uznášaniaschopné a ani riadne zvolané. V zmysle stanov žalobcu je totiž valné zhromaždenie uznášaniaschopné za účasti akcionárov s hlasovacím právom k aspoň 75% akciám. Nakoľko však PhDr. Martin Hudec, ktorý sa predmetného mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti dňa 05.12.2017 nezúčastnil a nebol naň ani dokonca riadne pozvaný, vlastní akcie s hlasovacím právom zodpovedajúcim 32% hlasov, je očividné, že bez jeho účasti nemohlo byť toto uznášaniaschopné, a to ani hypoteticky. Súdu prvej inštancie teda nič nebránilo, aby si túto otázku sám vyhodnotil ako predbežnú otázku a dospel tak k záveru, že PhDr. Martin Hudec bol oprávnený konať ako neplatne odvolaný štatutár a udeliť splnomocnenie v mene žalobcu. Z odôvodnenia napádaného uznesenia nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie touto otázkou zaoberal a k svojím záverom o tom, že PhDr. Martin Hudec podľa súdu nebol oprávnený konať, očividne dospel bez náležitého zistenia skutkového stavu a vykonania potrebného dokazovania. Bez vykonania akéhokoľvek dokazovania tak súd prvej inštancie prijal opačný záver, z ktorého následne vychádzal pri rozhodovaní, čím zaťažil svoje rozhodnutie vadou nedostatočného zistenia skutkového stavu. Odvolateľ mal za to, že vyššie uvedená skutočnosť pred podaním žaloby bola judikovaná (zatiaľ v dôsledku odvolania žalovaného neprávoplatne) aj Okresným súdom Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 25Cb/16/2018, a to rozsudkom zo dňa 15.04.2021, ktorým určil neplatnosť uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti o odvolaní PhDr. Martina Hudeca z pozície predsedu predstavenstva spoločnosti. Súd prvej inštancie v žiadnom prípade nebol oprávnený prejudiciálne a bez ďalšieho prijať záver o tom, že PhDr. Martin Hudec nie je údajne oprávnený konať za spoločnosť, čím v podstate prejudikoval platnosť uznesenia valného zhromaždenia

spoločnosti v rozpore s neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. Tým narušil princíp právnej istoty a zaťažil svoje rozhodnutie aj vadou nesprávneho právneho posúdenia. Nakoľko sa súd prvej inštancie zjavne odchyľil od rozsudku Okresného súdu Bratislava II a ani nevyčkal na jeho právoplatnosť, zaťažil tým napádané rozhodnutie vadou nedostatočného zistenia skutkového stavu, vadou arbitrárnosti ako aj vadou nesprávneho právneho posúdenia. Tým súd prvej inštancie zasiahol do práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie a odňal mu možnosť konať pre súdom. Z tohto dôvodu navrhuje odvolaciemu súdu uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť, vrátiť vec súdu prvej inštancie a v začatom konaní plynulo pokračovať, resp. alternatívne vyčkať na právoplatné skončenie konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava II.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní spisu a oboznámení sa s dôvodmi odvolania žalovaného dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť, nakoľko napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že na odvolanie prihliadal v súlade s podaným odvolaním ako na odvolanie podané intervenientom, vystupujúcim na strane žalobcu, PhDr. Martinom Hudecom, zastúpeným právnym zástupcom a nie ako na odvolanie žalobcu, zastúpeného právnym zástupcom z dôvodu absencie riadneho plnomocenstva udeleného žalobcom v konaní.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca je akciová spoločnosť, ktorej štatutárnym orgánom je predstavenstvo a spoločnosť zastupuje, koná a podpisuje v jej mene predseda predstavenstva a podpredseda predstavenstva, každý samostatne. Vo veciach nad 331.940,- Eur konajú a podpisujú predseda a podpredseda predstavenstva spoločne. Podľa výpisu z Obchodného registra SR ku dňu podania žaloby žalobca predsedu predstavenstva nemal určeného a zapísaného a podpredsedom predstavenstva bol Ing. Július Petrenko. PhDr. Martinovi Hudecovi, teda osobe, ktorá udelila plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v konaní, skončila funkcia predsedu predstavenstva ku dňu 05.12.2017. Pred Okresným súdom Bratislava II je síce vedené konanie pod sp. zn. 25Cb/16/2018 o neplatnosť uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti o odvolaní PhDr. Martina Hudeca z pozície predsedu predstavenstva spoločnosti, prvostupňový súd rozhodol vo veci rozsudkom dňa 15.04.2021, avšak rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je doposiaľ právoplatné z dôvodu, že naďalej prebieha vo veci odvolacie konanie.

12. Pôsobnosť predstavenstva ako štatutárneho orgánu vykonáva každý člen predstavenstva, ak stanovy neobsahujú odlišnú úpravu. Stanovy môžu predovšetkým určiť, že v mene spoločnosti sú oprávnení robiť právne úkony iba niektorí členovia predstavenstva. Stanovy môžu ďalej určiť, akým spôsobom členovia predstavenstva, ktorí sú oprávnení konať v mene spoločnosti, majú robiť právne úkony v mene spoločnosti, t. j. môžu určiť, že ich môžu robiť iba niektorí členovia jednotlivo alebo najmenej dvaja, alebo všetci spolu a pod. Každé konanie člena (členov) predstavenstva v mene spoločnosti však musí byť v súlade so zapísaným spôsobom konania.

13. Odvolací súd má zhodne s prvoinštančným súdom za to, že v danom prípade splnomocnenie advokátovi na zastupovanie žalobcu v konaní nebol oprávnený udeliť za žalobcu PhDr. Martin Hudec, nakoľko nebol v tom čase (ani nie je) štatutárom spoločnosti, predsedom ani podpredsedom predstavenstva žalobcu a nijako nepreukázal, že by bol za žalobcu oprávnený takto konať (udeliť splnomocnenie na zastupovanie), prípadne bol žalobcom inak poverený na udelenie splnomocnenia. Takéto konanie v mene spoločnosti nebolo v súlade so zapísaným spôsobom konania. Súd teda vychádzal z aktuálneho stavu ku dňu podania žaloby zo skutočnosti, že zmena štatutárneho orgánu je účinná odo dňa rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti a má konštitutívne (právtvorné) účinky. Vzhľadom na uvedené prvoinštančný súd správne ustálil, že PhDr. Martin Hudec nemal oprávnenie za žalobcu na udelenie splnomocnenia právnomu zástupcovi na zastupovanie v konaní a

toto splnomocnenie tak udelila za žalobcu neoprávnená osoba. Keďže žalobu podal za žalobcu subjekt, ktorý nemá oprávnenie za neho konať, ide o vadu, ktorá bráni súdu naďalej pokračovať v konaní.

14. Ku skutočnostiam, že PhDr. Martin Hudec bol neplatne odvolaný z pozície predsedu predstavenstva a v uvedenej veci je vedené na OS Bratislava II pod č. k. 25Cb/16/2018 konanie o neplatnosť rozhodnutí valného zhromaždenia, v ktorom už prvoinštančný súd vo veci neprávoplatne rozhodol rozsudkom zo dňa 15.4.2021, odvolací súd poukazuje na znenie § 226 C.s.p., v zmysle ktorého až právoplatnosť súdneho rozhodnutia spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Uvedený rozsudok OS Bratislava II nenadobudol doposiaľ právoplatnosť a preto nemohol prvoinštančný súd v tomto konaní prijať jeho závery a vychádzať z nich pri posúdení otázky postavenia PhDr. Martina Hudeca v štruktúrach spoločnosti.

15. V súvislosti s uvedeným odvolací súd dáva do pozornosti, že rozhodnutie súdu sa stáva konečným až nadobudne formálnu a materiálnu právoplatnosť. Formálna právoplatnosť indikuje, že rozhodnutie je konečné a túto stránku právoplatnosti normuje § 227 C.s.p. Materiálna stránka právoplatnosti súdnych rozhodnutí sa prejavuje jednak ako záväznosť rozhodnutia pre definovaný okruh subjektov (tzv. pozitívna stránka materiálnej právoplatnosti rozhodnutia) a jednak ako nezameniteľnosť súdneho rozhodnutia (tzv. negatívna stránka materiálnej právoplatnosti rozhodnutia). Pozitívnu stránku materiálnej právoplatnosti rozhodnutia normuje § 228 C.s.p. a negatívna stránka materiálnej právoplatnosti rozhodnutia sa prejavuje v kruciálnej otázke prekážky právoplatne rozsúdenej veci v zmysle § 230 C.s.p. (bližšie Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M., a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016).

16. K posudzovaniu nastolenej otázky postavenia PhDr. Martina Hudeca v štruktúrach spoločnosti prejudiciálne v tomto konaní odvolací súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít, v zmysle ktorej k určeniu neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia alebo uznesenia iného orgánu spoločnosti súdom môže dôjsť len na základe návrhu vo veci samej, pričom zákon nepripúšťa riešenie tejto otázky ako otázky predbežnej v inom súdnom konaní, pokiaľ prijatie uznesenia valného zhromaždenia, resp. iného orgánu obchodnej spoločnosti nebolo osobitne napadnuté zákonným spôsobom, pretože určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti, resp. uznesenia iného príslušného orgánu spoločnosti je možné vysloviť len rozsudkom vo veci samej a zákon nepripúšťa riešenie tejto otázky ako otázky predbežnej (Uznesenie NS SR sp. zn. 1Obo/13/2015). Určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, vrátane vyslovenia, že rozhodnutie valného zhromaždenia akciovej spoločnosti je neplatné podľa § 183 Obchodného zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523P183'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, môže súd rozhodnúť len rozsudkom o veci samej (Uznesenie NS SR sp. zn. 1Obo/13/2015).

17. Prvoinštančný súd v priebehu konania správne vyzval žalobcu v rámci odstraňovania nedostatkov procesných podmienok na predloženie riadneho splnomocnenia udeleného žalobcom právnomu zástupcovi v konaní, čo však odmietol a preto s poukazom na už vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a z toho dôvodu viazaný odvolacími dôvodmi napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 369 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešný žalovaný mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, žalovanému však nebola doručená ani žaloba, trovy mu žiadne nevznikli a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

19. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).